

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vadim Marușceac,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anna Marușceac către Vadim Marușceac privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 23 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-56/24
PIGD 2-23055206-01-2ra-15012024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani: jud. S. Grosu
Curtea de Apel Bălți: jud. S. Procopciuc, D. Corolevschi, E. Grumeza

9 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vadim Marușceac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 aprilie 2023, Anna Marușceac a depus cererea de chemare în judecată către Vadim Marușceac cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori în suma bănească fixă a câte 2000 de lei pentru fiecare copil (f. d. 1-4).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Anna Marușceac a invocat că la 2 martie 2013 la Oficiul Stare Civilă Râșcani a fost încheiată căsătoria între Anna Marușceac și Vadim Marușceac. În această căsătoria s-au născut doi copii minori XXXX a.n.XX, XXXX a. n. XXX. Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 16 februarie 2022, a fost desfăcută căsătoria între Anna Marușceac și Vadim Marușceac, domiciliul copiilor fiind stabilit cu mama.

3. Anna Marușceac, a susținut că a înaintat cererea cu privire la încasarea pensiei de întreținere, reieșind din interesul superior al copiilor minori și necesitatea asigurării unui nivel corespunzător de trai.

4. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. art. 58, 63, 74-76 din Codul familiei, art. art.166-168.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 22 mai 2023 a Judecătorei Drochia, sediul Râșcani, a fost admisă parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Anna Marușceac, s-a încasat din contul lui Vadim Marușceac în contul Annei Marușceac pensia de întreținere a copiilor minori XXXX a. n. X.X.XX și XXXX XXXX a. n. X.X.XXX în mărime a câte 1 500 lei lunar pentru fiecare copil în parte, începând cu 14.04.2023 și până la majoratul copiilor sau pînă la schimbarea situației

materiale a părților; s-a încasat din contul lui Vadim Marușceac în contul statului, taxa de stat în sumă de 1 080 lei; s-a încasat din contul lui Vadim Marușceac în contul Annei Marușceac cheltuielile de judecată în sumă de 800 lei (f. d. 38, 49-52).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 21 iunie 2023, Vadim Marușceac, prin intermediul poștei electronice, a declarat apel, împotriva hotărârii din 22 mai 2023 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea parțială hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea pensiei de întreținere în mărime de 1/3 pentru doi copii (f. d. 43-48).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 23 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Vadim Marușceac și menținută hotărârea din 22 mai 2023 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani (f. d. 77, 78-84).

9. Instanța de apel, a constatat că încasarea de la Marușceac Vadim în beneficiul lui Marușceac Anna a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXXX și XXXXXX în mărime de 1500 lei lunar pentru fiecare copil, începând cu data înaintării acțiunii și până la majoratul copiilor sau schimbarea situației materială a părinților, este una justificată, deoarece în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, Vadim Marușceac este tatăl copiilor minori, situație care denotă și obligația acestuia la întreținerea copiilor săi până la atingerea majoratului.

10. Instanța de apel a considerat că suma de 1500 lei, lunar, încasată de instanța de fond cu titlu de pensie de întreținere fiecărui copil este una justificată, ținând cont de vârsta copiilor raportată la datele Biroului Național de Statistică, care raportează media anuală pe țară pentru anul 2022, pentru un copil cu vârstă de la 1-6 ani constituite 2 094,3 lei, lunar iar pentru un copil de vârstă 7-17 ani suma constituie 2732,1 lei lunar.

11. Curtea de Apel Bălți a reținut că datele Biroului Național de Statistică privind minimul de existență a copilului minor, nu constituie o normă legală imperativă de la care nu se permite derogare ci urmează a fi apreciată cu titlu de

circumstanță importantă de raportare, ca quantum/ nivel minim de la care instanța de judecată pornește în stabilirea quantumului pensiei de întreținere, or, prin prisma prevederilor art. 18 al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru R.Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului, potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

12. Totodată, instanța de apel a menționat că reieșind din rigorile instituite de legislator, este incontestabil faptul, că atât Vadim Marușceac cât și Anna Marușceac sunt obligați să contribuie în mărime egală la întreținerea copiilor minori, și respectiv în contextul dat, Colegiul civil conchis că suma de 1500 lei/lunar încasată de la Marușceac Vadim este reală și rezonabilă, or, necesitățile copiilor prezumă, pe lângă minimul de existență, cheltuieli legate de procurarea hainelor, medicamentelor, cheltuieli necesare creșterii și evoluării echilibrate a copiilor.

13. Cu referire la argumentul apelantului precum că instanța de fond la stabilirea quantumului pensiei de întreținere nu a luat în calcul faptul că dânsul mai are un copil minor, din prima căsătoriei pentru care achită pensie de întreținere 900 lei, lunar, Colegiul Civil a dat o apreciere critică, or faptul că apelantul mai are la întreținere un alt copil minor nicidecum nu poate afecta drepturile și interesele celorlalți copii minori XXXXX și XXXXX în condițiile în care părintele trebuie să depună toate eforturile în vederea asigurării cu cele necesare copiilor săi, să le creeze condiții și să le asigure un trai decent.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

14. La 10 ianuarie 2024, prin poșta, Vadim Marușceac, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor în mărime de 1/3 pentru doi copii (f. d. 95-97).

SOLICITAREA RECURENTULUI

15. În motivarea recursului, recurentul Vadim Marușceac, a reiterat argumentele din cererea de apel.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

16. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

17. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 23 ianuarie 2024 în adresa lui Vadim Marușceac, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere (f. d. 90) și recepționată la 29 ianuarie 2024 ceea ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 91) Cererea de recurs a fost depusă la 10 ianuarie 2025, prin poșta terestră (f. d. 95-97).

18. Ulterior, în adresa Annei Marușceac a fost expediată copia recursului declarat de Vadim Marușceac, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere anexat la materialele dosarului (f. d. 102).

19. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Anna Marușceac nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

21. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

22. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

24. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

25. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

26. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Bălți și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea

vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

28. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

29. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

31. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși

natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

32. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

33. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Vadim Marușceac, ca fiind inadmisibil.

34. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vadim Marușceac, împotriva deciziei din 23 noiembrie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni